UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. v. post d[omi]nica[m] s[e]c[un]dam. xl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Visual Library

dem habebit apoſtolus qꝛ apl's fuit: ſed ſi opus apoſtolat⁹ bñ impleuit. Cõuerſa-
tio ergo melioꝛ deſideranda eſt: nõ digni-
oꝛ gradus. Deinde dicit dñs. Quicunq̄ voluerit inter vos maioꝛ fieri dignitate/ ſit veſter ſeruus. i. omniũ nouiſſim⁹ ex hu-
militate. Chryſo. Quicũq̄ deſiderauerit primatũ in terris: confuſionẽ inueniet in celis. Idem. Nullus ſapiens vult vltro ſe ſubijcere ſeruituti ꝛ ꝑiculo tali vt det ra-
tionẽ pro eccleſia: niſi foꝛte quia nõ timet iudiciũ: abutẽs principatu eccl'iaſtico ſe-
culariter. Et quia in moralibꝫ magis mo-
uent facta q̄ ꝟba, idõ vt dicit Hiero. dñs propoſuit exẽplũ ſui dicẽs. Sicut fili⁹ ho-
minis nõ venit miniſtrari. ꝛc̃. Bern. Bo-
nus miniſter q̇ carnẽ ſuam in cibũ: ꝛ ſan-
guinẽ in potũ: animã miniſtrat in preciuz. Exemplũ igitur vere humilitatis in ipſo chriſto capite accipite: qui fuit humilis in oꝛtu ſuo: humilis in vita: hũilis in moꝛ-
te. Chryſo. Tu quidẽ ſi hũiliatus fueris: pꝛo teipſo facis: ipe aũt ꝑ te. Quãtũcũq̄ ſ hũiliatus fueris nõ poteris tm̄ deſcen-
dere ſicut dñatoꝛ tuus.

T Ertius articul⁹. Audiſtꝫ. ꝛc̃. Caue-
te ſ̄ a ſupbia q̇ hoiez diabolo ſociat. Idõ nõ põt hõ cũ ſupbia aſcẽdere hieroſo-
lymã: Dr̄ ei de pe. diſ. j. Ois q̇ nõ diligit. Btitudo ſolũmõ mẽbꝛis chr̄i parat̄: eis vicꝫ q̇ ſũt ei⁹ amici. Dic̃ aũt lex. Qui cum inimicis meis ẽ: amic⁹ me⁹ non eſt. ff. de affinitate. l. liberi. Pone caſum Oꝛdinat rex ꝯuiuiũ: inuitans fideles ꝛ amicos: ve-
nit vn⁹ gerens inſignia pꝛincipis aduer-
ſarij: q̇ idõ turpiter eiectus eſt. ꝛc̃. Expone ꝛ applica: qm̄ ſupbia eſt inſigniũ diaboli. Ideo greg. Euidentiſſimũ ſignũ repꝛo-
boꝝ ſupbia. Et ecõuerſo: ſaluandoꝛũ hu-
militas.

¶ Feria. v. poſt dñicã ſcdam. xl.

E Cce aſcen ꝛc̃. Do vnicuiq̄ iuxta viã ſuã ꝛ iuxta fructũ adinuẽ-
tionũ ſuaꝝ. Hiere. xvij. Nõ diffidatꝫ õ do-
mino: ſi veram penitentiã egeritis: Hie-
roſolymã aſcẽdetis: quoniã vnicuiq̄ dat iuxta viam ſuã. ꝛc̃. Ut autẽ ſtudeamus vi-
as nr̄as facere bonas: tria ſũt ꝯſiderãda. ¶ Pꝛimo q̄ miſerãda ſit diuine pietatis abũdantia: cũ dr̄ Maledictus ꝛc̃. ꝛ receſ-
ſit ſiue recedit a dño coꝛ ei⁹. erit ei ꝛc̃. Aug. Magna hominis miſeria ſine illo eſſe: ſi-
ne q̄ nõ poteſt bene eẽ. ¶ Scdo q̄ ſit deſi-
deranda diuine bonitatis cõfidentia ſiue ꝓſentia. Cũ dr̄. Bñdict⁹ vir q̇ cõfidit in dño. ¶ Tertio q̄ ſit foꝛmidanda diuine maieſtatis aſſiſtentia: cũ dr̄. Prauũ ẽ coꝛ hoĩs ꝛc̃. Ego dñs ſcrutans.

¶ Ecce ꝛc̃.

P Rimus articul⁹ An homo ſemꝑ de-
beat ꝯteri. Qꝫ nõ, lj. de pnĩa doleat ꝛ de doloꝛe gaudeat ſ̄ nõ ſemꝑ dolendũ. Cõtra. Augu. de pnĩa vbi doloꝛ finit̄ de-
ficit pnĩa: ſi pnĩa finit̄ nihil relinquit̄ de ve-
nia. Rñdet boñ. in. iiij. diſ. xvj. Sicut dr̄. Hugo. Cũ deus abſoluit hoĩem a culpa ligat eũ vinculo ꝑpetue deteſtatiõis pec-
cati: tenet̄ eñ ſemꝑ malũ quod fecit dete-
ſtari: ſꝫ qꝛ talis tẽrio eſt ꝑcepti affirmatiu-
ui qđ ſemꝑ obligat: ſꝫ nõ ad ſemꝑ. Idõ ſꝑ tenet̄ ꝯteri: ſꝫ nõ ad ſꝑ: ſꝫ ꝓ loco ꝛ tꝑe vicꝫ cũ cogitat pctã ſua. hec boñ. ¶ Pro ſũd. Stultiſſimus eſt qui potius eligit in hac breuiſſima vita gaudere: vñ poſtmodum opoꝛtet dolere: q̄ i hac breui dolere ꝛ ꝯte-
ri: vñ poſtmodũ gaudiũ habeat ſempiter-
nũ. Unñ i libello de ꝯtẽptu mũdi. Qõ bre-
uiter durat q̄s prudens q̄rere curat. Tpa trãſibũt ꝛ gaudia vana peribũt. Et pari-
unt fructũ triſtẽ per ſecl'a luctũ. ¶ Nam vt dr. Señ. ad lu. Ipe voluptates in toꝛmẽ-
ta vertũtur. Eligam⁹ poti⁹ amaritudinẽ ꝛ doloꝛẽ in hac vita q̄ in alia. Sed q̄ritur de amaritudine cõtritõis. An ꝛc̃. Dic rñ. vt ſup. Ex q̄ ꝯclude q̄ valde cauendũ eſt ne q̄s in recoꝛdatiõe peccatoꝝ iam cõfeſ-
ſoꝝ delectetur: qꝛ ſic iã delabet̄ in illa nõ eadẽ numero ſꝫ ſpẽ. Aug⁹. Nullũ ſcelus deo tã abominabile ſit q̄ preterita pecca-
ta vnicuiq̄ noſtrũ dimiſſa reminiſcendo gaudere. Aug. o peccatoꝛes luxurioſi: fu-
res: guloſi. ꝛc̃. Sed vñ hoc: certe qꝛ nolũt ſeipſos exercere in ꝯſiderationibꝫ ꝑdictis in ſermonibꝫ precedentib⁹: que tamẽ ſunt q̄ſi canalia quibus adducitur aqua cõpun-
ctiõis in ciuitatẽ anĩe Que quidem cana-
lia ſemꝑ ſatagit diabolus obturare. ¶ Fi-
gura. Judith. vij. Diruptis carnalib⁹ ꝑ

que aq̄ in ciuitatē bethulie deſcendebat:
ſtatim filij iſrael parati fuerūt ſe tradere
in manus olofernis. Spūaliter: Bethu-
lia eſt anima: vbi merita ꝛ virtutes ſūt in
tuto ꝙ̄ diu fluit ibi aqua cōpunctōis: ſed
vbi clauſis canalibꝰ. i. cōſideratiōe glorie
celeſtis: ꝛ pene infernalis: cito cadit. Gre.
Cogitaui dies antiquos: quibꝰ male vi-
xi. ꝛ annos eternos in mente habui: ſcʒ q̄-
lis ſit pena gehenne ꝛ ſtatus celeſtis glo
rie: ꝛ pene infernalis. Sequit̄: ꝛ exercita-
bar. ſcʒ reſiſtendo pctō: ꝛ ſcopebam ſpūm
meū: ſcʒ ſcoba cōpunctiōis.

Secūdus articulꝰ. In euāgelio qđ
ſcribitur. Io. v. Notāde ſūt tres cō-
ſideratiōes.

¶ Prima eſt: ꝯſideratio veritatis infor-
matiue.

¶ Secūda eſt: cōfirmatio auctoritatꝭ cō
firmatiue.

¶ Tertia eſt: cōſideratio neceſſitatis in-
ductiue.

¶ Prima igit̄. ꝛc̄. cū dt. dñs. Nō poſſuʒ a
meipſo facere qcq̄ʒ: ſʒ ſicut audio iudico.
ꝛc̄. q: nō q̄ro voluntatē meā: ſʒ volūtateʒ
eius qui miſit me patris. Augꝰ. in ſmone
ꝯtra arria. Sicut audio: iudico ſi ex hūa-
na ſubiectiōe q: filiꝰ hoīs eſt. Sicut ſm
illā incōmutabilē ſimplicē ꝙ naturā: q̄ ſic
eſt filij: vt tn̄ ei de p̄re ſit: in qua natura nō
eſt aliud videre: aliō audire ꝛ aliō eē. No
tate ſi dñs dt. Nō poſſum a meipſo facere
qcq̄ʒ: qđ habemꝰ dicere nos q̄ vanitas ꝛ
nihil ſumꝰ: Gal. vj. Qui ſe exiſtimat ali-
qđ eē cū nihil ſit: ipe ſe ſeducit. Augꝰ. ſup
illo ꝟbo. Nō q̄ro volūtatē. ꝛc̄. Filiꝰ vnicꝰ
dt. Nō q̄ro volūtatē meā: ꝛ hoīes facere
volūtatē q̄rūt. Heu ꝙ̄ pauci ſunt de dei
voluntate curantes: ſuas inordinatas cō
cupiſcentias ſequētes: cū tamē dicat dñs
Matth. vij. Non omnis q̄ dicit mihi dñe
dñe intrabit in re. ce. ſʒ qui facit voluntatē
patris mei. ꝛc̄. ¶ Scđa eſt ꝯſideratio au
ctoritatis confirmatiue. Oſtendit enim
dñs auctoritatem. ſcʒ ex multiplici teſti-
monio. Primo ex teſtimonio bti Ioānis
Unde dicit dñs. Si ego teſtimoniū per-
hibeo de meipſo: teſtimoniū meū nō ē ve-
rum: ſcʒ vt dicit. Augꝰ. q̄ntum ad illoruʒ
ſuſpicionem: quis eſſet in ſe: ideo dt Aliꝰ
eſt. ſ. Ioannes. qui teſtimoniū perhibet đ
me ꝛ ſcio ꝛc̄. Sequitur Vos miſiſtis ad
ioānē ꝛ teſtimoniū ꝑhibuit veritati. Ego
autem ab homine teſtimoniū nō accepi.
ſed hec dico vt vos ſalui ſitis. Chryſoſto.
Cum dicit. Ego quidem deus exiſtens:
non indigebā huiuſmodi teſtimonio ha-
bendo. At vero vos ei magis attenditis
ꝓpter hoc vobis quero teſtimoniū illius
qui dicit: Sed hec dico vt ſalui ſitis. O
q̄nta fecit dñs ꝛ di. vt ſalui ſimꝰ. j. Tim.
j. Chriſtus venit in hunc mundū pec. ſal-
uos facere. de quoꝝ p̄mus ego ſum. Se-
quitur. Ille ſcʒ Io. erat lucerna ardens ꝛ
lucens. vos autem ad horam voluiſtis ex
altare in luce eius Alchuinus. Ardens fi
de ꝛ deuotione: lucens verbo ꝛ actione.
Chryſo. Hoc autē quod di. Voluiſtꝭ ad
horam exultare iluce eius facilitatem cre
dendi oſtendit ꝛ ꝙ̄ cito ab illo reſilierūt.
Scđo ex teſtimonio diuine operationis.
cū di. Ego habeo teſtimoniū in io. Ope-
ra que ego facio teſtimoniū perhibent de
me quia pater miſit me. Alchuinus. Oꝫ
enim cecos illuminat: aures: ora mutoꝝ
ſoluit: demonia fugat: mortuos ſuſcitat
opera hec teſtimoniū perhibent de chrō:
Sequitur. Et qui miſit me teſtimoniū ꝑ
hibet de me: ſcʒ ꝑ vocem in baptiſmo ꝛ in
tranſfiguratione: neq̄ʒ vocem eius audiſtꝭ
neq̄ʒ ſpiritū vidiſtis ꝛ verbū eius nō ha-
betis in vobis quia quē miſit ille: huic vos
nō creditis Alchuinꝰ Vocem eius ſpūa
lem nō audierant: quoniā eum amare et
p̄ceptis eius obedire nolebant. Tertio ex
teſtimonio ſacre ſcripture teſtimoniū de
chriſto ꝑhibentis: iō dicit. ſcrutamini ſcri
pturas. Qr vos putatis in ipſis v. e. habe
re et ille ſunt qui teſtimoniū perhibent đ
me quia ſcriptura ve. te. determinat tem-
pus aduentus eius. Geneſ penul. Non
auferetur ſceptrum de iuda. ꝛc̄. Et daniel
ix. Determinat enim natiuitatis eius lo-
cum. Michee. v. Et tu bethleē terra ef-
frata ꝛc̄. Modum etiam naſcendi. Eſa.
vij. Ecce virgo concipiet pariet. ꝛc̄. ꝛ mo-
dum conuerſandi. ſcilicet in paupertate.
Zacharie nono. Ecce rex tuus venit. ꝛc̄.
Et ipſe pauper. Modū moriēdi. Eſa. liij.
Sicut ouis ad occiſionem ducet̄. ꝛc̄. Et

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

videt̄ ꝙ oīa chri myſteria inueniuntur in vete. te. expſſa Act. x. Huic oēs ꝓphe teſtimoniū ꝓhibēt ꝛc. ¶ Tertia eſt ꝯſideratio neceſſitatis inductiue. ſ. ad credenduꝫ ipi chriſto: cū dicit: Et non vultis venire ad me vt vitā habeatis. q. di. Niſi veniatis: vitā nō habebitis. Beda. Venire ꝑ credere. Sequit̄: Ego veni in noīe pris mei ꝛc. Accepiſtis me: ſi alius venerit in nomine ſuo illum accipietis. Alchuin⁹. acſi di. Veni vt glorificet̄ nomē patris mei. Antichriſtus autē veniet vt q̄rat gl'iam ſuā. Qr ergo iudei noluerūt recipe chriſtum: pena h⁹ peccati cōgrue vt recipiāt antichriſtum: vt q̄ noluerūt credere veritati: credāt mendacio. Conſeq̄nter autē tangit cauſam infidelitatis eoꝝ di. Quō vos poteſtis credere qui gloriaꝫ ab inuicē accipitis: ⁊ gloriam que a ſolo deo eſt nō q̄ritis. Alchuinus. Magnū igit̄ vitiū iactātia et humane laudis ambitio. Ideo enī iudei nō potuerūt credere: quia ſupbia mens eoꝝ laudari deſiderat: et ſe ſup alios efferre. Sequit̄: Nolite putare q2 ego ac. ſum vos. ꝛc vſqꝫ in finē. Eſt autē grauior accuſatio ꝯ malos chriſtianos vicꝫ legꝭ moſayce et legꝭ euāgelice. Ideo bene dicit̄ Jacob. ij. Sic loquimini ⁊ ſic facite quaſi ſm legeꝫ libertatis incipiētes iudicari. Sed quale remedium? ſtudeatis penitere et conteri vt poſſitis tales accuſatiōes euadere et miſericordiā inuenire. ¶ Exemplū notabile refert Ceſari⁹ de canonico in Anglia qui cum ꝯſanguineus eſſet epiſcopi. puellam iudeā ad amorē ſuū inclinauit: quam cum multū ſollicitaret: illa reſpōdit: Pater meus tam ſollicite me cuſtodit: vt nec ego ad te nec tu ad me venire poſſim⁹ niſi in Paraſceue (Tūc enim iudei dicunt̄ laborare fluxu ſanguinis: ideo minus poſſunt alijs intendere) Ille ergo chriſtiane religionis oblitus ad virgineꝫ venit: ſed pater puelle ante lucem cōtra limen ad lectum filie venit: videnſqꝫ iuuenē expauit et tremuit: vtrūqꝫ occidere cogitās: cognoſcēs tamē ꝙ cognatus eſſet epiſcopi: manū timore cohibuit dicēs: Quid hic facis male chriſtiane? Ubi eſt fides tua? Tradit⁹ es diuino iudicio in manus meas: etſi nō timerē dominū epiſcopū: occiderē te. Ille timens et veniam petens: confuſus exijt. Illa ergo die cum eſſet epiſcopus officiū celebraturus et iuuenis ipe epiſtolam lecturus: timet cum tā immūda conſcientia ad ſacrum myſterium accedere: et tamen ꝓpter notam: timuit cōmittere vicem: ⁊ tā turpe peccatū tanqꝫ recent̄ cōmiſſum per confeſſioneꝫ aperire: erubuit: victus ergo erubeſcentia ſacris indutus veſtib9 cū coram epiſcopo ſtaret: prefatus iudeus iudeorum multitudine ſtipatus cū magno ſtrepitu eccleſiam intrauit volens epiſcopo querimoniā facere de cognato. Queꝫ iuuenis videns timere cepit: intelligens ad quid veniret: et ſic in corde ſuo di. Domine deus libera me in hac hora et promitto tibi ꝙ de cetero nō offendam et de hoc ſatiſfaciam et confitebor. Tunc piiſſimus dominus vt peccatorē contritū vidit: confuſionē quam timuit in caput iudeorum retorſit: mirātecꝫ epiſcopo quid quererent iudei illa die: innuit vt ſtarent. Illi ergo amplius ſue p̄ſentie ſe ingerentibus: ſtati vt ora ad accuſationē clerici aperuerunt priuati ſunt vocibus ſuis et ommutuerunt. Videns ergo epiſcopus ora biantia et nulla verba perſonātia putans ꝙ adueniſſent vt diuinis myſterijs illuderent: cum indignatione omnes de eccleſia expelli p̄cepit. Clericus ergo in ſe expertus diuinaꝫ clementiā ſtatim expleto officio: epiſcopo cōfeſſus eſt peccatū: ſuſcepit penitentiam. Epiſcopus autē miſericordiā admirans: ait: et cognato pſuaſit puellaꝫ ꝑ baptiſmū renouatā legitie ducere. Clericus autē nō indignatus dei beneficio ordinem nrm itrauit et eius inſtinctu ſimiliter puella. Ecce vides q̄ntum bonū operata ſit contritio: lapſū erexit: iudeos elingues fecit: puellam infidelem ad fidem prouexit. Hec Ceſarius. Vere ergo di. Pſal. Cor contritum et humiliatū deus nō deſpicies.

Tertius articulus. Audiſtis ꝛc. Neceſſarium eſt itaqꝫ et ſecurū in chriſtum credere: alias ſaluari non poſſumus. Sed dicitis: vtiqꝫ credimus. Notate ſm iuriſtas. Plus eſt facto conſentire q̄ꝫ verbo. glo. in ca. i cauſis de elec. ar. ff. ſiqs in ius vocat⁹ nō ierit. l. Cū ſiqs. Qō āt di. cō

ſentire. ſilr intelligēdū ē d̄ h̄ q̄d eſt diſſen
tire. Nā ſi docueris aliquē quomō poſſit
euadere ſi audito diceret ille: credo q̄ vez
dicis q̄d illi p̄derit ſi nihil executiōi det:

Feria vj. poſt. ij. dn̄icam. xl.

Ecce aſcen

dimus Hieroſolymam. Mat. xx.

[E]cce ꝛc. Preſto ſū. Gen̄. xxxvij
Sic dz dicere q̄cūq̄ vult
aſcendere hieroſolymā. Ex tota aūt ep̄la
notāde ſūt tres p̄ncipales cōſideratiōes
ad h̄ inductiue: vt p̄ſto ſit vnuſq̄ſq̄ dei fa
cere voluntatē. Prima ē ꝯſideratio ve
nerande p̄uidētie q̄ ſic p̄mōſtrauit futura
p ſomnia: ꝛ p̄ctm̄ fratrū ioſeph i ſuā ordi
nauit vtilitatē q2 p h̄ q̄ vēdiderūt ioſeph
poſtea tp̄e famis ſaluati ſunt. Sap. xiiij.
Tu aūt p̄r oīa gubernas p̄uidētia. Se
cūda ꝯſideratio approbāde innocētie. vt
in ioſeph q̄ in obediētia patris de fratrib⁹
erat ſollicitus. p̄s. Cuſtodi inocentiā ꝛ vi
de equitatē. q. ſ. ꝛ. b. pa. Et nota q̄ de⁹ p̄
mittit aliq̄n innocentē a malis odio habe
ri. Tertia ē ꝯſideratio deteſtande inui
die. ſ. fratrib⁹ ioſeph q̄ voluerūt eū occide
re ꝛ eū vendiderunt: in quo p̄figurata eſt
chr̄i vēditio. Chryſo. Fera venenoſa ē in
uidia: nequicia oī excuſatiōe priuata: oīm
cauſa ꝛ mater maloꝝ.

Ecce ꝛc.

[P]Rimus arti. An plus oportear con
teri de vno pc̄ō q̄ de alio: Q, n̄: q2
ꝯtritio delēs culpā ē in iſtāti ſz in inſtāti
nō pōt eē vn⁹ mot⁹ magis ꝛ min⁹ inten
ſus. Cōtra. Greg. Acerbius ſe dz punire
q̄ grauı⁹ ꝛc. Rn̄dz Bon̄. i. iiij. diſ. xvj. Eſt
dupliciter loq̄ de ꝯtritiōe. Vno mō put
eſt deletiua culpe in inſtāti iuſtificatiōis:
ꝛ ſic nō pōt actualiter h̄re ordinē aut diffe
rentiā reſpectu ſp̄ealiū pc̄ōꝝ q2 in inſtan
ti ſit ē ꝯ oīe pc̄tm̄: h3 tn̄ habitualit̄. Q2
dolor ille habitualiter diſponit aliquod
plus: ꝛ aliq̄d min⁹. q2 habilitat ad deteſtā
dū malū inq̄ntū malū. Alio mō inq̄ntū eſt
deletiua pene: ꝛ ſic h3 maiorē intenſionē
ꝛ minorē etiā ſm actū. Hec Bon̄. Pro
fūdamēto. Plerūq̄ vbi eſt morb⁹ graui
or ꝛ tenacior neceſſaria ē mēoria amarior
ꝛ violentior. Gal. in alexanō. Aſperior ſa
nat grauiores potio morbos. Vn̄ Ariſt.
Aſperior ſanat grauiores: Si vicioſus de
beat fieri v̄tuoſus oportet ſeip̄m a noxis
abſtrahere: vbi ergo fuit d̄lectatio maior.
debet eſſe contritio amarior. Cum ergo
q̄rit̄. An plus ꝛc. Dic r̄n̄ vt ſup̄. Ex quo
ꝯclude q̄ q̄nto q̄s grauı⁹ ꝛ magis pecca
uit tāto amari⁹ dz dolere iuxta illō Deut.
xxv. Pro mēſura delicti erit ꝛ plagaꝝ mo
dus. Vn̄ abūdantia gemitus ꝛ lachryma
rū: abundantiā pc̄ōꝝ diluit. Notate quā
do terra diu ſterit ſine pluuia: vermes ibi
venenoſi multiplicant̄ ſcorpiones ſerpen
tes ꝛ dracones q̄ aerem inficiunt: ſz ad
ueniente pluuia moriunt̄: ꝛ purificat̄ aer.
Sp̄ūaliter cū aīa diu ſtat ſine lachrymis
cōpunctiōis creſcūt in ea ſcorpiones luxu
rie: ſerpentes auaricie: dracones ſupbie ꝛ
cetera vicia quib⁹ inficit̄ aīa ꝛ morbida
tur: iō neceſſaria eſt lachrymaꝝ inunda
tio ad purgandū eaꝝ. Figura. Gen̄. vj.
Terra infecta eſt ꝛc. Sp̄ūaliter terra in
fecta ē aīa peccatrix q̄ nimis deū offendit
ſz aduenīēte lachrymaꝝ diluuio purgat̄ ꝛ
ira dei pacificat̄. Et ponit arcū federis. i.
ſignū mīe: chordā. ſ. ex p̄te n̄ri ꝛ lignū ex
p̄te celi vt virtus nos nō feriat. Chryſo.
ſup Matth. Sic poſt vehemētes imbres
aer purus efficit̄ ſic poſt lachrymas pluri
ma ſerenitas mētꝭ ſeq̄t̄ atq̄ trāquillitas.

[S]Ecūd⁹ articul⁹. In euangelio quod
ſcribit̄. Matt. xxj. Notāda ſunt tria
q̄ꝝ cōſideratio ē p̄ūctiōis inductiua ꝛ ad
aſcēdēdū celeſtē hieroſolymā diſpoſitiua.
Prīo ineſtimabil' clemētie benignitas.
Scd̄o inexcuſabil' malicie p̄uerſitas.
Tertio ineuitabilis iuſticie ſeueritas.
Primo igit̄ ꝛc. cū dr̄ hō quidā planta
uit vineā ꝛc. vſq̄ ibi p̄fect⁹ ē Hiero. Pla
tauit dn̄s vineā. de q̄ Eſa. v. ca. loq̄t̄. Vi
nea dn̄i ſabbaoth dom⁹ iſrael ē ſm Chry.
Locauit eā agricolis q̄ū cōſtituti ſunt ſa
cerdotes ꝛ leuite qui debent extirpare vi
cia tanq̄ ſpinas ꝛ inſerere virtutes tanq̄
bona ſemina. Myſtice vinea eſt eccleſia
quā plantauit chr̄s ſanguine ſuo ꝛ loca
uit prelatis ꝛ curatis. Sp̄ūalit̄ etiā vinea
poteſt dici anima a deo creata ꝛ homini
locata vt mediante corpore fructū faciat
bonoꝝ operū. Sepē circumdedit ei, id eſt
angelorū cuſtodiam. ſm Hieronymū vel